

БЕЗ ДОГОВОРА И НАДЕ У ДОГОВОР

Три синдиката на једној – четврти на другој страни

У петак, **21.01.2011.г.** одржани су неуспешни преговори између четири релевантна синдиката запослених у просвети и ресорних министара просвете и финансија. Састанак је отпочео онако као што је и најављен – покушајем да се разговара о штрајку, а не о штрајкачким захтевима. Након што су три синдиката (УСПРС, ГСПРС „Независност“ и СрпС) одбила да разговарају о томе да ли је обустава рада законит и легалан облик штрајка у Србији и напоменули да су дошли да разговарају о заједничким штрајкачким захтевима, састанак је настављен у том тону. Нажалост, поред очекиваног, од стране министара, наступа, у смислу да су захтеви три синдиката недовољно јасни или у потпуности нејасни, да се не зна шта се, уствари, тражи, пун допринос уношењу конфузије у преговоре дао је и председник Синдиката образовања Србије (СОС), који је изјавио, између осталог, да су захтеви, ова три синдиката, о повећању зарада од укупно **24,5%** у току ове буџетске године нереални, па чак и оспорио правну основу за обуставу рада, тврдећи супротно од онога што су у образложењу Упутства о организовању и остваривању права на штрајк навео заједнички Штрајкачки одбор три синдиката и што су у више наврата наводили и синдикати појединачно у образложењима Одлуке о ступању у штрајк са потпуном обуставом рада.

И не само то, у току састанка у коме су представници сва три синдиката покушали да објасне захтеве о повећању буџета за просвету, који би био довољан да се испуне захтеви о повишицама кроз повећање основице за обрачун и исплату зарада (цене рада), која је извесна, јер је саставни део Закона о буџету и захтеви за корекцијом коефицијената, који би били увећани до тог нивоа да запослени на најједноставнијим пословима добије загарантовану минималну зараду (на тај начин Влада би престала да крши Конвенцију **131**. Међународне организације рада о утврђивању минималних плата), а други запослени увећане коефицијенте, при чему би се сачували односи у платама за различите сложености послова, који су били у Уредби и пре „замрзавања“ плата.

Другим речима, запослени би у ковертама, приликом последњег увећања у току **2011.** године, кућама понели **24,5%** веће плате него ли што су то биле у децембру **2010.** године, односно у октобру **2008.** године, када су и номинално „замрзнуте“. Наравно, у том проценту не би се ни за промил поправио материјални положај запослених у образовању, јер је у овом тренутку инфлација (мерена растом потрошачких цена) у односу на период пре „замрзавања“ износи **18%**, а уз планирану инфлацију од **6%** (Боже, дај да не буде горе) запослени би опет били тамо где су и били пре **50** месеци. Такав захтев колега Павловић је назвао нереалним и навео да њихов синдикат тражи повишицу од **4%** и исплату јубиларних награда, што су, уосталом тражили и сви други синдикати, односно, по том захтеву би запослени остварили повишицу између **10%** и **11%** за целу годину, односно **2,5** пута мањи проценат од онога који су тражили други синдикати.

Нажалост, у претеране и јалове расправе у појашњавању да је **2+2=4**, укључили су се и поједини представници синдиката потписника заједничких захтева, у чему су им, упадицама, „помагали“ представници СОС-а, што је

омогућило простор министру да елегантно ову рунду преговора прогласи нерешеном и одложи за уторак. И уместо да министар Обрадовић и његова колегиница Драгутиновић одговоре да ли уопште постоји спремност Владе да царне у коефицијенте и колико је спремна да издвоји, засад непостојећих, пара за корекцију коефицијената и услове рада у школама, као и за исплату јубиларних награда и отпремнина, министар Обрадовић је окончао састанак дајући домаћи задатак синдикатима да појасне захтеве 1. и 3. који се односе на износе повишица и динамику повећања плата кроз коефицијенте, као и да доставе податке о броју јубилараца који су то право стекли у 2009. и 2010. години, иако је његов помоћник, Зоран Костић, те податке већ имао код себе. С обзиром да су синдикати прихватили да појасне оно што је, у суштини, свима било јасно, сем колегама из СОС-а, што су они, уосталом, и навели у свом саопштењу издатом непосредно после преговора, у понедељак, у 10.00 часова ће бити одржан састанак заједничког Преговарачког тима и штрајкачког одбора, након којег ће бити издато заједничко саопштење, а тражени подаци упућени Министарству просвете, односно Министарству финансија.

Ипак остаје горак утисак представника света рада у сфери образовања, пошто је један синдикат све учинио да најављени протест не успе из само њима (а наравно и нама) добро знаних разлога (једном државни, увек продржавни), тврдећи да су захтеви других синдиката нереално високи, да штрајк нема утемељење у домаћој и међународној легислативи и тражећи 2,5 пута мањи проценат повећања од осталих синдиката, свдећи сву причу на питање јубиларних награда, за које је готово извесно да ће бити исплаћене, јер је бар у том делу Влада намерила да „одрешу кесу“ и локалним самоуправама трансферише средства за ту намену. Иако су у обраћању медијима представници СОС-а касније навели да су спремни да, уколико се и њима у потпуности објасни шта то други синдикати траже, прихвате те захтеве, остаје мучан утисак да се ради о нечем што би се могло звати и издаја интереса запослених у просвети и чему су били сведоци сви они који су били тог поподнева, у петак, у сали за састанке Министарства финансија.

Припреме за обуставу рада трају и, уколико до школске славе не буде споразума, 28. јануара куће знања биће празне.

Београд, 22.01.2011.год.

За заједнички Преговарачки тим:

проф. Хаци Здравко М. Ковач,
генерални секретар СрпС

Леонардо Ердељи
председник УСПРС